

Болить душа за долю України

Олесь УНДІР

Пошасливилося побувати на столичному майдані Незалежності, де відбулося багатолюдне віче «Ні капітуляції! Червоні лінії». Мене дуже вразила ця патріотична подія. Зі сцени виступали видатні політичні діячі, письменники, митці... Особливо запав мені в душу виступ лідера фракції «Європейська солідарність» **Петра Порошенка**. Він наголосив на тому, що народ не допустить реваншу проросійських манкуртів, яничарів, запродавців. Лейтмотивом його виступу було те, що Україна – одним-одна, єдина й соборна. Також видатний політик висловив жалобу за загиблими під час пожежі в Одесі.

Столичне віче глибоко запало мені в серце. Ця подія заповонила мою творчу душу, і я написав кілька віршів, які пропоную читачам.

Віче

«Ні капітуляції!» –
Клекотить Майдан.
Люди мають рацію:
Ой, гряде біда!

«Ні капітуляції!» –
Україні жись!
Скрізь маніфестації,
Щоб цвіла блакить.

«Ні капітуляції!» –
Знов Майдан гуде.
Ми рятуєм націю –
Ворог не пройде.

Ні капітуляції! –
Господи, спаси!
Геть маніпуляції –
Сяє злосинь!

«Ні капітуляції!» –
Віче гомонить...
Люди мають рацію:
Україні жись!

Побажання

Червоні лінії не перейди!
Про Україну, президенте, мисли!
Не накликай нової нам біди,
Бо знову хмари путінські нависли.

Орда московська зловороже суне
На українські наші рубежі...
Хай сонні душі будять гучно струни:
Землицю рідну, люди, бережіть!